

OCJENE RADOVA

Rad broj 1.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje.

Unutar prostornog konteksta i ambijenta budućeg parka i dječjeg igrališta *"...ideju ovog spomenika čini odmak forme prema sadržaju ..."*. Doživljaj je sveden na ideju *"...kataklizmične pukotine..."* ili jednostavno kripte koja nema razlog za svoju simboličko-tipološku umještenost na zadanoj lokaciji.

Ukupna cijena pretpostavljenih troškova izvedbe ovog trenutačno je neprihvatljiva, aproksimativna i u koliziji sa mogućom usporedivom idejom zamjenske utilitarne arhitekture (škole, vrtići i dr.).

Rad broj 2.

Rad ne sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje.

Asocijativna veza osnovne teme i zadatka sa *"...zaustavljenom..."* ljuljačkom je simplificirana, jednodimenzionalna, narativna i identifikacijski direktna, bez dubljeg memorativnog utemeljenja. Spomenik, u materijalu i dimenziji, ulazi u područje krutih, masivnih i "uobičajenih" atributa anahronih spomeničkih izraza.

Rad broj 3.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje. Spomen obilježja (svoj) djeci poginuloj u Domovinskom ratu u Republici Hrvatskoj sveden je na lokalni, folklorni dizajn i simbol koji ima svoj lik, vrijednosti primijenjene umjetnosti i dekoracije ali u pokušaju opće simbolike opterećuje ideju " *...ugroženog...*" cvijeta ("*...neke su latice zauvijek otrgnute...* "). Rasprostranjeni, forsirani razmještaj i upotreba floralne ikonografije tkalačkog veza u detalju, u bazi spomen znaka i u okolišu neprihvatljivo je širenje i opterećenje primarne ideje, a cijelo rješenje u otklonu spram osnovne teme.

Rad broj 4.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje. Pokušaj izoliranja prostora spomen obilježja i " *...zaštićenog...*" područja dječjeg igrališta i parkovnog uređenja u konceptu i prikazu ovog rada smatra se vrijednim i prihvatljivim. Sugerirana granica ostvarena nizanjem vertikalna ("*stup kao metafora* ") opterećena je nepotrebnim simboličkim transferom ("*..ljuljačka – integrator okupljanja djece i odraslih u spomen onima koji nisu s nama, a po definiciji su zaigrani...*"). Prijedlogu nedostaje jednostavnosti i objašnjenja (materijala, broja stupova i dr.) i memorijalne slojevitosti.

Rad broj 5.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje. Karakterna i oblikovna transkripcija humanih elemenata u simbole i metafore osnova je ovog prijedloga. Rezultat takvih pokušaja nije ostvario namjeru.

Teško čitljiv lik žene ("...majke, djevojčice...") s "...opuštenom kosom koja već na prvi pogled svojim jednostavnim izgledom asocira na napuštene tobogane...", sa suzom na poprsju koje predstavlja "...grobnicu poginule djece..." i.t.d.

Rad se u skulptorskom prosedeu služi neprihvatljivom metodom čitanja i transformacije te ne dosiže razinu očekivanog efekta.

Rad broj 6.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje.

Jednostavnost pristupa svedena je na priklanjanje često korištenim simbolima drveta (arborvitae) i njihovoj likovnoj interpretaciji. Suzdržani pristup u profiliranju dizajna (posebno "vodene baze") i manjak elaboracije detalja i oblika ne upućuje na svrhu i viši domet "konceptualne" interpretacije osnovnog cilja.

Rad broj 7.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje.

Rad se pridružuje iskustvu poznatih recentnih arhitektonskih intervencija na trgovima i parkovima u formi streha i paviljona (glorijeta) koji osim zanimljivog dizajna ne nose memorijalni karakter.

Refleksija i zrcalni efekt poliranog inox stropa (krova) koji *"... omogućuje boravak, igru, neobične poglede i odraze, izmijenjeni zvuk..."* nažalost, ne nudi dovoljno, a naročito ne više, što je ovdje imperativ.

Rad broj 8.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje.

Fenomen oblaka i duge, njihova skulptorska materijalizacija i pojavnost neuspjeli je pokušaj u mnogim elementima ovog rada.

U vrlo konkretnoj transformaciji fenomena u oblike ne čita se ideja konceptualne *"fluidnosti i harmonije"*.

Obrazloženje s dobrim namjerama i dozom patetike u suprotnosti je s likovnom realizacijom.

Rad broj 9.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje.

Spomenik svoj djeci poginuloj u Domovinskom ratu doveden je u pitanje brojem (28) skulpturalnih cilindričnih elemenata koji personaliziraju žrtve samo u jednom gradu.

Metaforička paralela s djecom korištenjem istih elemenata valjkastog oblika s elektrotehničkim dodatkom rasvjete (laser?!) nije uvjerljiva i ne postiže svrhu.

Korišten samo noću, taj široko uočljiv efekt predstavlja senzaciju koja dugotrajno iritira, a i ekološki postaje upitna.

Rad broj 10.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje. Ideja spomena doslovno je interpretirana prikazom djece i dječjom igrom. Element vode sveden na skromne dimenzije (lokve, barice, šahta) neprepoznatljiv je i u nejasnom kontrapunktu s figurativnim prikazom djece. Tekstualno objašnjenje s tumačenjem pijeteta čini se nečitko.

Rad broj 11.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje. Spomenik je formiran na jasnom prostornom autoritetu koji veže lamelu s "krijesnicama" i memorijalni paviljon. Vječno svjetlo kao nosilac teme ("*transcendentalni element...*") teško je materijalizirati suvremenim elektro-tehnološkim sredstvima (LED) i postići trajnu simboličku vrijednost (danju-noću, ali i u dužem tijeku vremena). Predimenzionirana lamela (8 m visine!) za postojeći ambijent vjerojatno bi skladnije pristajala nekom širem prostoru. Zanimljiv pokušaj memorijalnog paviljona uvijek nosi problem svoje prostorne dvostrukosti (unutra i vani), njihovog održavanja i zaštite unutrašnjosti.

Rad broj 12.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje. Grupa skulptura (djece) i vodene instalacije kao polazni koncept čini se zanimljivom i mogućom simboličkom interakcijom, koja na žalost likovnom interpretacijom djece u pokretu ne postiže cilj. Uočljive doslovne paralele tragičnog trenutka pogibije nisu prihvatljive. Namjera bi trebala biti pronaći mjesto i oblik suptilnog trajnog suosjećanja.

Oblikovnim rješenjem memorijalnog parka i dječjeg igrališta očekuje se više refleksija i dijaloga s okolnim ambijentom od registriranja postojećih pješačkih tokova.

Rad broj 13.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje.

Oslanjajući se na zahtjev da se pored spomen obilježja unutar šire lokacije i parka pronade mjesto i za dječje igralište autor pronalazi uspješnu i zanimljivu konceptualnu vezu koja veže dvije, prividno nasuprotne teme (igru i pijetet).

Koegzistencija dvaju različitih, a opet bliskih ambijenata, svaki sa svojom namjerom, značajem i atmosferom najsnažniji je element ovog rješenja.

Tenzija i dijalog dvaju žarišta skladni su u mjeri i oblikovanju.

Tretman zelenog i popločanog okoliša čini vrlo skladnu cjelinu i podržava autorsku ideju.

Jedinstveni rukopis i ritmizirani grafizam popločenja doprinose oblikovanju detalja i afirmaciji cjeline. Svi komunikacijski autoriteti su očitani, diskretno sugerirani.

Glavno spomen obilježje prikazano je i tolerantno opisano na razini ideje, makete malog mjerila i fotomontaže.

Metafore dječje igre, ljuljačke i dječjeg crteža potrebno je naslutiti indirektno.

Očekivala bi se detaljna elaboracija i ispitivanje po kojoj valja potvrditi jasno uočljivu temu izgubljenih mladih života.

Rad broj 14.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje. Skulptorska personifikacija "*...velikih i jakih divova, stvorenih iz težnje nas odraslih ljudi da zaštitimo svoju djecu od svakog zla ...*", doima se kao naivna zamisao neke nove bajkovite varijacije koja središnjim i polukružnom postavom skulptura podsjeća na inscenaciju u kojoj prije svega nije jasno kad "*čuvari - pripovjedači*" personificiraju dobro, a kad zlo. Postavlja se pitanje gdje je tu tihi i duboki spomen ratne tragedije.

Rad broj 15.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje. Kaže autor: "*Ptica simbolizira djecu, njihovu radost, imaginarnu želju za letom, bezbrižnost, no ratom grubo prekinutom...*" Taj smo simbolički prototip "*Ptice slomljenih krila*" prepoznali i komparirali s istim simbolom na mnogim spomenicima i grobljima. Izvjesno je "*... razumljiv djeci i odraslima...*" ali je u skulpturalnoj obradi i naglašenim dimenzijama nažalost nespretno vezan za inspirativan, moćan i lijep citat I.B. Mažuranić: "*...Pred njima je sada ležala na mjeseci dugaćka i beskrajna cesta. A onda se digao mjesec na nebu i svi su zaspali...*"

Rad broj 16.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje. Teorija književnosti i tekstovi vrsnih pisaca-pjesnika konstruktivna su podloga za rješenje zrcalnog zida i njegovog " ... čuvara, čudesnog pomoćnika koji nadgleda i slike i siluete... "

Predimenzionirani zid od poliranog (s druge strane "trajbanog"!?) inoxa nosi na ovom mjestu dvostruku (željenu i slučajnu) refleksiju, negira time " ... simbolički prolaz iz svakidašnje u nesvakidašnju stvarnost... "

Dimenzija, konstrukcija, detalji bridova i spojeva (dilatacija) a posebno potreba za dnevnim održavanjem hipertrofirano zrcalnog zida u stvarnosti se udaljuju od autorskog doživljaja " ... prekrivenog zrcala kako bi se zatvorila "vrata" između dvaju svjetova." Ili: "Ogledalo nam otvara "prozor" dobra (... demoni se ne zrcale u ogledalu) ". Naslućuje se nesporazum sa tipološkim simbolima.

Rad broj 17.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje. Rješenje parka proizašlo je iz postojećih, uobičajenih i logičnih pješačkih dijagonala. Isprekidane i usmjerene trake popločenja, sugerirajući smjer (uzduž i poprijeko), nude i zanimljivu ideju promjenjivih nivoa u formi klupa, postamenata, odmorišta i dr. Ta ideja može biti atraktivno nadopunjena, uz postojeće, rješenjem novog i drugačijeg tretmana zelenila i cvjetnjaka.

Stoga se uz dodatak središnjeg spomenika koji nosi razlog i temu cjelovite intervencije postava dječjeg parka sa standardiziranim, „šareno“ oblikovanim zabavnim tvorevinama (ljuljačke svih vrsta, tobogan i dr.) čini suvišnom. Predlaže se njihova studiozna dizajnerska dorada u okviru zanimljivog autorskog tretmana.

Spomenik proizlazi iz dosjetke i paralele koju uz sve ponuđeno smatramo legitimnim odrazom traženog cilja kojeg potvrđuje kvalitetna proporcija, tekstura i odabrani materijal.

Jasna i prepoznatljiva izvornost oblikovanog reljefa slagalice ovo rješenje odvaja i izdiže od ostalih radova. Autor je dozom suptilne duhovitosti i asocijativnom transpozicijom uspio progovoriti o jednoj bolnoj temi, doseže jasnu univerzalnu poruku. Riječ je o mjestu i spomeniku koji služi prigodnim komemorativnim događajima, dnevno je prisutan, uočljiv u nenametljivosti.

Rad broj 18.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje. Rad je snažniji dio autorske koncentracije sažeo na rješenje cjelovita oblikovnog detalja i atmosfere unutar lokacije parka pri tom zanemarivši dublji simbolički značaj i smisao spomena i njegovog oblikovanja. Redizajn "školice" (simbol dječje igre) i "prepreka" jasno govori o sredstvima ali ne dosežu svrhu.

Rad broj 19.

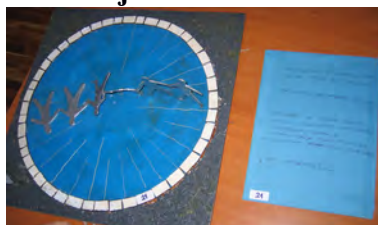
Rad ne sadrži sve elemente za daljnje sagledavanje i procjenu osnovne ideje. Rad s potpisom (nije anonimn).

Rad broj 20.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje. Uređenje parka i registrirani pješački tokovi uvjetovali su središnji smještaj skulpture. Nepravilna cilindrična forma spomenika vjerojatno nosi sve potrebne, već uobičajene simbole i natpise. Pored toga ne prepoznajemo viši cilj i potrebno suptilno suosjećanje vezano na tragične dječje sudbine.

Rad broj 21.

Rad ne sadrži sve elemente za daljnje sagledavanje i procjenu osnovne ideje. Rad s potpisom (nije anonimn).

Rad broj 22.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje.

Zanimljivo rješenje spomen obilježja koje je " *...sastavljen od silueta djece, koje sve zajedno predstavljaju jedan pokret, pokret uzet iz dječje igre spuštanja lađica...* " Po ideji i interpretaciji ovaj bi skulpturarni niz rado našao na obali rijeke. Fragmentarni niz silueta zaustavljenih u kretanju poput filmskih isječaka doseže skulptursku dinamiku cjeline atraktivnim sjenama i refleksijama, ali u asocijativnom potencijalu nosi i druge manje primjerene paralele.

28 silueta, u spomen na 28-ero djece iz Slavenskog Broda predodređuje i preusmjerava sveobuhvatnost teme o djeci stradaloj na području cijele Republike Hrvatske. To bi trebao biti univerzalni simbol.

Oblikovanje neposrednog okoliša, tribine i prostorni autoritet smjera postižu dojam teatralnosti prostora koji kao da je osmišljen samo za predodređene događaje i organizirane svečanosti.

Rad broj 23.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje.

Grafički i kompozicijski neutralno i prihvatljivo rješenje igrališta i uža zona parka, a spomenik dezintegriran u okolišu.

Ptica sadrži simboliku produhovljene slobode, pa uvjerljivo dotiče temu stradanja djece.

Elementi igrališta čine simbol nejasnim, a njihova raštrkanost neuhvatljivom.

Nije u potpunosti jasno da li su elementi igrališta s pticama utilitarni sastavni dijelovi dizajniranog igrališta i uređaja za igru. (Pretpostavlja se da centralni objekt-ljuljačka zbog svoje dimenzije predstavlja izuzetak).

Rad broj 24.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje.

Precizno određen geometrijski koncept polukrugova i dijagonala je prostorno neusklađen i neuvjerljiv. Težište je usmjereno na taj dio koncepta tako da parter postaje složen i prenametljiv. Spomenik je u svojoj monumentalnosti i dvoosno simetričnoj kompoziciji težak u dojmu, a time u percepciji i doživljaju " *...pupoljaka mladosti...*". Upotreba i međusobni sraz upotrijebljenih materijala je upitan.

Rad broj 25.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje.

Motiv stabla kao simbola života i trajnosti opće je iskustvo i usvojena alegorija. Sama ideja niknule biljke (života) u početku tako nježne i krhke koja vitalitetom probija snagu betonske podloge, bori se za svoj rast i mjesto pod suncem prkoseći sili i zlu oblikovno je uvjerljivo prikazana, a domišljata likovnost izdigla ovaj rad iznad prosjeka pristiglih radova. Spomenik je smješten u jasan i reduciran okoliš. Oblikovno prisustvo dječjeg igrališta čini se zanemareno.

Rad broj 26.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje. Ambijent i hortikulturno rješenje u kombinaciji s parternim rješenjem (ortogonalna jednostavna podjela na kvadratna polja) je čitljivo, djeluje jasno, ali ovom parku neprimjereno i kruto.

Skulptura sama za sebe sadrži preveliku količinu nemira i narativne brutalnosti koja bi bila primjerenija nekoj drugoj konceptualnoj temi, možda zanimljiva i privremeno prisutna u drugom prostoru i s drugim ciljem.

Rad broj 27.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje. Svoju ciljanu narativnost komponira u dodanoj scenografiji i na taj način sugerira posebnost. "...Podest je oblikovan kao svojevrsna pozornica preseljena u park, na kojoj se odvijala drama u kojoj su Hrvati i ostali stanovnici Brčkog bili pod reflektorima, a ostatak svijeta ju je samo promatrao..." (!?) Fragmenti arhitekture portala podsjećaju na lapidarne ostatke nekih prošlih vremena, a ne na ratna razaranja i stradanja u Domovinskom ratu.

Ostaje niz nedoumica oko postave figura i događaja koji se htio pokazati. Segment zida s portalom usmjerava i definira prostor, otvara ali istovremeno i zatvara neke vizure, djeluje suvišno.

Rad broj 28.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje. Cvjetovi kao simboli nježnosti, ljubavi i pripadnosti nosi jaki asocijativni karakter. Likovno stilizirano (četvrtaste peteljke!) su profilirani i prikazani. Ostavljaju dozu nedoumice u pokušaju tumačenja uvenulosti i nagnuća. Interakcija s okruženjem "srcolikog oblika" djeluje teatralno i nepotrebno monumentalno. Pozicioniranje skulpture na bini odabranog mjerila ne doprinosi intervenciji.

Rad broj 29.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje.

Poveznica uređenja okoliša i spomenika je određena i čitljiva projektiranom denivelacijom.

Upuštanje zone igrališta i pogotovo njegovo ograđivanje rezultira nepotrebnom izdvojenošću i izolacijom igrališta u odnosu na ostatak otvorenog prostora.

Neprozirna ograda od corten - čelika zajedno s upuštanjem cijelog igrališta stvara, nove ne i primjerene asocijacije.

Likovna intervencija na ulaznom paviljonu koja predstavlja siluete djece koja profilirana u praznom, a pojavljuju se na drugom mjestu je u konceptu i ideji zanimljiva, ali u oblikovanju figura i grafičkoj simplifikaciji neprimjerena ovom spomen-obilježju.

Rad broj 30.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje. Stilizirano stablo sazdano od mekih, zaobljenih izdanaka koji predstavljaju " *...formu blisku djeci, odnosno formu s kojom se djeca mogu poistovjetiti... i omogućiti ...penjanje na stablo...*" Skulptura tako postaje novodizajnirani predmet i mjesto igre. "*...Oblikovanje parkovnog obuhvata proizašlo iz motiva geometrije eksplozije...*" (!?) neprihvatljivo je, kruto i upitno na ovom mjestu.

Rad broj 31.

Rad ne sadrži sve elemente za daljnje sagledavanje i procjenu osnovne ideje.

Rad broj 32.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje. Prostorni koncept je jasan, nenametljiv, a odabir pozicije spomen-obilježja je logičan i korektan „... *na mjestu silnica pješačkih komunikacija, ističući ga kao prostornu pojavnost...*“

Spomen- obilježje u obliku "*... jata ptica koje se podiže u spiralnom pokretu prema nebu ...*" jasna je, suptilna ideja stradavanja djece. Doista, "*... ovakvom kompozicijom i svojim rasporedom spomen obilježje propušta svjetlo doprinoseći dojmu sakralnosti ali u isto vrijeme...*" koja možda najbliže od svih radova daje odgovor na zadan zadatak. Stoga je rad zaslužen ušao u najuži izbor.

No, tema jata ptica pred polijetanje već je viđena stoga nije potpuno primjerena. Odabir urbane opreme, te korištenje materijala vrlo je dobro elaborirano.

Rad broj 33.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje.

Autor je kompozicijski i grafički složeno riješio prostorni koncept uređenja dječjih igrališta i staza, te cijele parkovne zone.

Samim spomen- obilježjem nije postignut memorijalni karakter, a "*...figuralni prikaz dvoje djece u trenutku pretvaranja u anđele ...*" nije uvjerljiv, te je izrazito doslovan i patetičan.

Rad broj 34.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje.

Prostorni koncept je jasan, jednostavan.

Iako autor u svom obrazloženju tvrdi da je u "prostoru asocijacije" simbolično prikazan papirnati zmaj tj. " *...zmaj položen na tlu, onemogućen u pripravnosti da poleti...* " prva asocijacija je na nešto drugo. Stoga ovaj natječajni rad, upitne konstrukcije i materijala, ne doseže razinu koja se očekuje.

Odabir i prikaz urbane opreme je korektan.

Rad broj 35.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje.

Unutar zadanog prostornog koncepta autor " *...postavlja više pravokutnih ploha (poput tepiha) postavljenih u nepravilnom rasteru ...*" na kojima formira igralište i prostore za sjedenje. Nije sasvim jasan razlog tako nasumično (ili „randomness“) postavljenog rastera, kao i ideja da se „...jednoj plohi daje 3. dimenzija...“

Rad polazi od estetike luminoobjekta kojeg transformira u javnu skulpturu. Forma samog spomenika nedovoljno je jasno artikulirana, te se njegovim sagledavanjem ne stječe dojam da je on namijenjen stradaloj djeci osim činjenice da " *...između tako postavljenih stupova djeca mogu prolaziti i igrati se...*"

Odabir i prikaz urbane opreme je korektan.

Rad broj 36.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje. Nejasnoća prostornog koncepta uređenja zajedno sa spomen- obilježjem ne postiže očekivani efekt. Iako autor smatra da je " *...sjajni monolit - višeznačan i može se čitati kao skulptura i kao paviljon - prostor za igru, tunel te poziva na istraživanje prostora unutar spomenika...*" sveukupni dojam nije takav. Parter na kojem se nalazi „sjajni monolit“ je predominantan.

Rad broj 37.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje. Prostorni koncept unutar kojeg se " *...oštrim rezom...*" odvaja " *...aktivno dječje igralište od hladnog metalnog, smrznutog igrališta...*" sasvim je jasan, logičan i potpuno prihvatljiv. Također je odmah čitljiva ideja autora kojom „otkinuti trokut sugerira oštar rez tragičnog trenutka zamrznutog u vremenu“, a njegovim " *...odmicanjem, rotacijom i uzdizanjem od okoline...*" zaista " *...dobiva specifičnu notu posebnosti...*".

Samo spomen obilježje s odljevima skulptura igračkaka " *...medvjedića, prevrnutog tricikla, ispuhane lopte, kao i nekoliko autića i pikula...*" " *pomalo je pretenciozno i nažalost bez potrebe autora da suptilnije prikaže „ smrznuto igralište “*, već je strogo doslovan.

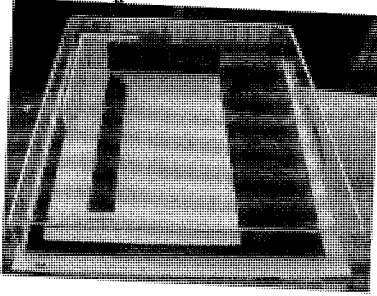
Ideja kojom se predlaže " *... dizajniranje originalnih igračkaka, od prirodnog karaktera i materijala u suradnji s djecom Slavenskog broda...*" je za pohvalu.

Rad se sastoji od više simbola koji vrlo direktno asociraju na prekinuto djetinjstvo. Iako se ti simboli mogu iščitavati kao vrlo narativni, njihov je smještaj u koncept parka vrlo ambijentalan.

Odabir urbane opreme i ostalih elemenata za dječju igru otklon je od korištenja unificiranih i standardnih uređaja u parkovima i igralištima.

U svakom slučaju, ideja prostornog koncepta ovoga rada je prepoznatljiva i prihvatljiva, stoga je rad zaslužen ušao u najuži izbor.

Rad broj 38.

Rad u cjelini sadrži sve elemente za sagledavanje i procjenu osnovne ideje. Četiri elementa autorovog spomen-obilježja zaista su "...komponirana da definiraju prostor u koji posjetitelj može ući, prolaziti kroz njega i kroz različite perspektive kontemplirati njegov smisao...", te je na taj način postignuto izrazito komemorativno mjesto. Cjelovito rješenje zahtjeva kontemplaciju i izolaciju u širokom prostoru, pa na ovom suburbanom mjestu djeluje kontrastno i neumješteno. Iako vrlo detaljno razrađen prostorni koncept, nije odmah sasvim jasno da se radi o spomen-obilježju namijenjenom stradaloj djeci. Svi elementi su vrlo detaljno i precizno razrađeni, no izvedba ovog rada iziskuje značajne građevinske radove što je u potpunoj koliziji s projektnim zadatkom.

Rad broj 39.

Zbog dostave nakon propisanog roka, rad nije otvoren te stoga nije mogao biti ocijenjen.

OCJENJIVAČKI SUD:

Prof. Nenad Fabijanić, predsjednik
Arhitektonski fakultet

Akademkinja Marija Ujević Galetović,
akad. kip., dopredsjednica
Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti

Vesna Nađ, dipl. iur., zamjenica ministra, članica
Ministarstvo branitelja

Prof. Peruško Bogdanić, član
Akademija likovnih umjetnosti

Peruško Bogdanić

Tonko Zaninović, dipl.ing.arh., član
Hrvatska komora arhitekata

Tonko Zaninović

Izv. prof. Josip Zanki, član
Hrvatsko društvo likovnih umjetnika

Josip Zanki

Julijana Rosandić, članica
Zajednica udruga hrvatskih civilnih
stradalnika Domovinskog rata, RH

Julijana Rosandić

ZAMJENA ČLANOVA OCJNJIVAČKOG SUDA:

Rašeljka Bilić-Boras, dipl. pov. umj.,
Ministarstvo kulture

Rašeljka Bilić-Boras

Adriana Pozojević, dipl.ing.arh,
Ministarstvo graditeljstva i prostornog uređenja

Adriana Pozojević

TAJNICA NATJEČAJA:
Ana-Marija Čosić, d.i.a.

Ana-Marija Čosić